

63. møde.

Onsdag den 16. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler arbejdsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Medlemmer af folketinget Jens Chr. Christensen, Anders Andersen, Niels Eriksen, Per Federspiel, H. C. Toft, Ninn-Hansen og Niels Ravn har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en kornordning for høstårene 1965-66 og 1966-67.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Erлинг Dinesen): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.*

Revisionen af uddannelsesloven for ikke-faglærte arbejdere blev ved lov nr. 146 af 21. april 1965 udskudt senest til folketingsåret 1967-68. Under forhandlingerne i tinget i foråret 1965 blev der fra forskellig side peget på, at forholdsvis få unge og forholdsvis få kvinder deltog i uddannelserne. Jeg gav tilsagn om at undersøge, om det inden den almindelige lovrevision ville være muligt at forøge tilgangen til uddannelseskurserne for disse grupper gennem en forbedring af de økonomiske vilkår, der bydes dem.

Det nu fremsatte lovforslag er et resultat af denne undersøgelse.

I forslagets bemærkninger er givet nogle talmæssige oplysninger om størrelsen af den godtgørelse, der ydes for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder under kursusdeltagelse. Endvidere er anført den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste for ikke-faglærte arbejdere i april kvartal 1965. Indtægtstab under kursusdeltagelse for en ikke-forsørger udgør efter disse tal fra ca. 680 til ca. 800

kr. for en 3 ugers kursusperiode. I realiteten vil indtægtstab dog være endnu større, fordi gennemsnitslønningerne siden april 1965 er steget yderligere.

Der er næppe tvivl om, at dette indtægtstab virker i høj grad kølnende på interessen hos ikke-forsørgere — og det vil fortrinsvis sige de yngre arbejdere og kvinderne — for at deltage i kurserne. Man må jo her huske på, at de uddannelser, som loven tilbyder, ikke giver nogen garanti for, at kursusdeltagerne kan opnå bedre lønnet beskæftigelse efter uddannelsen. Heldigvis er dette ofte tilfældet, men uddannelserne tager jo også sigte på at forøge produktiviteten til gavn for erhvervslivet og dermed samfundet som helhed.

Lovforslaget sigter mod at give ikke-forsørgere, der er i beskæftigelse ved uddannelsens påbegyndelse, et 50 pct.s tillæg, ligesom forsørgerne får, når de afbryder arbejdet for at gå på kursus.

I tilslutning til lovforslagets bemærkninger vil jeg understrege, at forslaget ikke medfører en økonomisk ligestilling mellem forsørgere og ikke-forsørgere. Udgangspunktet for beregninger af godtgørelsen er stadig væk arbejdsløshedsunderstøttelsen, og den er jo forskellig for forsørgere og ikke-forsørgere.

Såfremt ændringsforslaget gennemføres, vil indtægtstab for en ikke-forsørger, der opfylder lovens arbejdsbetingelser, udgøre ca. 440-630 kr. i en 3 ugers periode. Indtægtstab for en forsørger uden børn vil udgøre ca. 200-360 kr.; for en forsørger med 2 børn ville indtægtstab udgøre ca. 50-210 kr. Godtgørelsen kan dog efter gældende regler højst udgøre 90 pct. af fagets gennemsnitsløn, og i sidstnævnte tilfælde ville indtægtstabet derfor i hvert fald blive 115 kr. for en 3 ugers periode.

Reglen i uddannelseslovens § 9 om ydelse af et særligt tillæg til godtgørelsen til beskæftigede forsørgere blev i 1960 begrundet med den store betydning, det måtte tillægges, at ikke blot arbejdsledige, men også beskæftigede arbejdere fik økonomisk mulighed for at uddanne sig. Under de dengang herskende beskæftigelsesforhold måtte det imidlertid påregnes, at en stor del af kursisterne ville være arbejdsledige. Forskellen mellem godtgørelsen til forsørgere og ikke-forsørgere var ud fra denne forudsætning i